

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ક્રમ ૭૫ થી
આંક ૧૧
૧૦ મી સપ્ટેમ્બર

★

વીર સં. ૨૪૮૫
વિ. સં. ૨૦૧૫
ઈ. સ. ૧૯૫૯

★

જો સદૃશ હુ ગામકંટણ,
અકોષ-પહાર-તજ્જનાઓ ચ ।
મય-ધેરવ-સદ-સપ્પહાસે,
સમસુદ્ધ-દુક્કલસદે અ જે સ મિલ્લ ॥

અમિશ્રૂય કાયેળ પરીસહાઈ,
સણુદ્ધરે જાણપહાડ અપ્પયં ।
વિહલુ જાઈ-મરણ-મહાભયં,
તવે રણ સામણિય તે સ મિલ્લ ॥

સ્પર્શ, જીભ, નાક, આંખ તથા કાન અને મન-
એમને અણુગમતા વિવિધ પ્રસંગો આવતા જે શાંતભાવે
સહન કરે છે, અર્થાત્ કોઈ ગુસ્સો કરે-વઢે, કોઈ માર
મારે કે કોઈ તિરસ્કાર-અપમાન કરે તે તમામને
શાંતભાવે જે સહન કરે છે તથા ભયકરમાં ભયકર
થળોને અને ભયાનક અટ્ટહાસવાળા અવાજોને જે
સમભાવે સહન કરે છે, સુખોને પણ સમભાવે સહે છે
તેમજ દુઃખોને પણ સમભાવે જે સહે છે તેને “ભિક્ષુ” કહેવો.

સંયમની સાધનામાં વિવિધ પ્રકારના પરીણોને
શરીરવડે સમભાવે સહન કરે છે અને એ રીતે સહન
કરીને, એ પરીણોને હઠાવીને આ પ્રપંચમય વાતા-
વરણમાંથી પોતાને જે બચાવતો રહે છે અને જન્મ-
મરણના ફેરાને મહાભયરૂપ સમજીને શ્રમભ્રમને દૂર
કરનાર તપસી જે તત્પર રહે છે તેને “ભિક્ષુ” કહેવો.
—મહાવીર વાણી

પ્રગટકર્તા :

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા : ભાવનગર

જો જૈન ગ્રંથો મેટાલ ૧૧૫૧ જા હું ૧૦

પરિણામ રૂપે
અમર રૂપે

વહુભનગિયા

- ૧ તાલીયુકવોદસિયા .... (પં. શ્રી હુરંખવિનયલ) ૧૨૬
- ૨ તીર્થવંદનાપંચાશિકા .... (પં.શ્રી સુશીલવિનયલ ગમિયર્) ૧૩૦
- ૩ અપૂર્વ રવન .... (શ્રી મોહનલાલ દીપવંદ ચોકસી) ૧૩૨
- ૪ અગ્નિ અને તપ .... (શ્રી બાદચંદ હીરાચંદ " સાહિત્યચંદ ") ૧૩૪
- ૫ મુખ્યસેવાકાચાર્ય અને એનાં નિયમકલ્પલા
ક્રિયાકોશાંકુઓ : ૨ (શ્રી હીરાચંદ રસિકલાલ કાપડિયા) ૧૩૭
- ૬ શ્રીપ્રકીર્તનસામંશતક-સાર્થ (૧૪) (અહમ અમાચાર્યશ્રી વિજયમહેદ્રસરિલ) ૧૪૦
- ૭ સહજકીર્તિરચિત લીન હૈરસૂત્રોકે સૂચાર્યકો સોત ... (શ્રી અમરચંદજી નાદવા) ૧૪૨
- ૮ તપનો ગહિયા .... (શ્રી હીરાચંદ સ્વરૂપચંદ સુખલીયા) ૧૪૪
- ૯ ભાવનશરના ચાદગાર પ્રસંગો .... ટા. પેજ ૩

આપની નકલ નોંધાવવાનું રહે ચૂકતા

પૃથ્વિ રા. ચાર

આહકો પૂરતી મર્યાદિત નકલો જ છપાશે

અગાઉથી આહક થનાર માટે

રૂ. સામાન્ય

જૈન રામાયણ

[શ્રી ત્રિપદિ શલાકાપુરુષ ચરિત્ર પર્વ-૭ મું ભાષાંતર]

- વર્ણોથી આ ગ્રંથની નકલ મળતી નહોતી.
- કલિકાળસર્વશ્રી શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજની આ અપૂર્વ કૃતિનો રસાસ્વાદ માણવાનું રહે ચૂકતા.
- બળદેવ રામ, વાસુદેવ લક્ષ્મણ, પ્રતિવાસુદેવ રાવણ, એકનીશમા તીર્થંકર શ્રી નમિનાથ ભગવંત, ચક્રવર્તીઓ હરિષેણ તથા જયના મનોમુગ્ધકર ચરિત્ર, ઉપદેશક શૈલી અને રસિક હૃદીકતોથી પરિપૂર્ણ આ ગ્રંથ અવશ્ય વસાવી લેશે.
- અગાઉથી આહક થનાર વ્યક્તિએ રૂ. એક મોકલી આપી આહકશ્રેણિમાં નામ નોંધાવી લેવું.
- વિશેષ નકલ મળાવનારે તેમ જ અમુક નકલોમાં સ્નેહી-સ્વજનનું અવન્યરિત કે ફોટો મુકવા મુજબનાર વ્યક્તિએ પત્રવ્યવહાર કરવો.

વળો:-શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

પુસ્તક ૭૫ થી
સં. ૨૧

ભા. ૫૬

વીર સં. ૨૪૮૫
વિ. સં. ૨૦૧૫

સતીસૂક્તષોડશિકા

૯. સુભદ્રા

જિનધરમતતુદ્ધા, શ્રદ્ધાશુદ્ધા, સૌગતતનયેનાશ્લિકૃતા, કપટેન વૃતા;
શ્રુતપતિકુલધર્મા, સ્થિરનિજકર્મા, પ્રિયપ્રસુવા પરમં વ્યથિતા, —ડકથિતં કથિતા ।
હૃતરસનક્રીડા—મુનિદક્ષીદા, દેવીવિહિતસદનુકમ્પાડનાવૃત્તચમ્પા;
અદિતોદિતભદ્રા, સતી સુભદ્રા, જિતનિદ્રા શમિતાભદ્રા, ઘૃતશિવભદ્રા ॥ ૯ ॥

૧૦. શિવા

વ્રતવાસિતદેહા, ગતસન્દેહા, ચેટકરાજસુતા પ્રથમા—(ડ)હૃતયમનિયમા;
દ્યોતનપરિપૂર્તિ—મંજ્જલમૂર્તિ—મારિનિવારસદ્યહૃદયા, પરિલસદભયા ।
ઝંજયનીગાથા મદનપ્રમાથા, હિત્વા મોહં પ્રવ્રજિતા, પ્રશમોલસિતા,
સંસારં તીર્ણાં સમતાકીર્ણાં, શિવમધિયાતા સતી શિવા, સમરજનિદિવા ॥ ૧૦ ॥

(ક્રમશઃ)

—પં. શ્રી ધુરંધરવિજયજી ગણિવર્ય

॥ ૐ અર્દ્ધ નમઃ ॥

તીર્થવંદના-પંચાશિકા

[સકલતીર્થના આધારે]

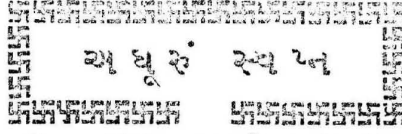
સ્વયંભા:-પૂ. પંચાસણ મહારાજ શ્રી સુશીલવિજયજી ગણિવચ

[ગજલ-રાગમાં]

જગતના જૈનતીર્થોને, વળી જિનરાજ બિંબોને;
કરું વંદના હું કરજોડો, ત્રિકાળ નિશ્ચિત સર્વેને. કરું વંદના ૧
પ્રથમ સૌધર્મ સ્વર્ગના, બત્રીશ લાખ જૈત્યોને. કરું વંદના ૨
દ્વિતીય ઈશાન સ્વર્ગના, અઠ્ઠાવીસ લાખ જૈત્યોને. કરું વંદના ૩
સનતકુમાર ત્રીજાના, શુભ ચાર લાખ જૈત્યોને. કરું વંદના ૪
માહિન્દ્ર સ્વર્ગ ચોથાના, શ્રેષ્ઠ આઠ લાખ જૈત્યોને. કરું વંદના ૫
પાંચમા બ્રહ્મ સ્વર્ગના, વર ચાર લાખ જૈત્યોને. કરું વંદના ૬
છઠ્ઠા લોક સ્વર્ગના, સહસ્ર પચાશ જૈત્યોને. કરું વંદના ૭
મહાશુક સપ્તમના, સહસ્ર ચાલીશ જૈત્યોને. કરું વંદના ૮
સહસ્રાર અષ્ટમના, સહસ્ર છ શુભ જૈત્યોને. કરું વંદના ૯
આનંદ સ્વર્ગ નવમાના, શત ચાર જિનજૈત્યોને. કરું વંદના ૧૦
પ્રાણુત સ્વર્ગ દશમાના, ચારૂ શત ચાર જૈત્યોને. કરું વંદના ૧૧
આરણ્ય એકાદશમાના, શત ત્રણ જિનજૈત્યોને. કરું વંદના ૧૨
અચ્યુત સ્વર્ગ બારમાના, શત ત્રણ શુભ જૈત્યોને. કરું વંદના ૧૩
ઐવેયક નવ માંહેલા, ત્રણશે અઠાર જૈત્યોને. કરું વંદના ૧૪
અનુત્તર પાંચ માંહેલા, જિનતણા પાંચ જૈત્યોને. કરું વંદના ૧૫
ચોરાશી લાખ સત્તાણું, સહસ્ર તેવીસ સર્વને. કરું વંદના ૧૬
શત યોજન લાંબા એ, પચાશ યોજન ઊંચા એ;
બોતેર યોજન પહોળા એ, પ્રત્યેક જૈત્ય બાણા એ. જગતના ૧૭
એકસો એશી જિનબિંબો, બારમા સ્વર્ગ સુધી એ;
પ્રત્યેક જૈત્યમાં બાણા, સમા સહિત માનો એ. જગતના ૧૮
નવ ઐવેયકતણા, અને પાંચ અનુત્તરના;
એકસો વીસ જિનબિંબો, બાણા પ્રત્યેક જૈત્યના. જગતના ૧૯
સો દોઢ બાવન ફોડ, ચોરાણું લાખ ચુરમાળી;
સહસ્ર ને સાતસો સાઠ, છે જિનબિંબો સહુ મળી. જગતના ૨૦
શાશ્વતા સ્વર્ગે એ સોઢે, દેવો વંદે પૂજે સ્તવે ને. કરું વંદના ૨૧
સાત કોડ લાખ બોસિર, બાવનપતિ જૈત્યોને. કરું વંદના ૨૨
પ્રત્યેક જૈત્યમાં શેભતા, એકસો એશી બિંબોને. કરું વંદના ૨૩

(૧૩૦)

તેરમે નેવ્યાશી કોડ ને. ચાર્ધે લાખ સર્વે એ; જગતનાં ૨૪
 વદીએ જિનગિઓને, સવતપતિમાંહી સેહિ એ. વંદનાં ૨૫
 ધત્રીમે ને ઝોગણુસાડે, તીર્થો લોક યેઓને કરું વંદનાં ૨૫
 લક્ષ ત્રય સહસ એકાણું, ત્રણમે વીશ સર્વે એ; જગતનાં ૨૬
 ભુદારીએ જિનગિઓને, સેહિ એ તીર્થોસેકે એ. વંદનાં ૨૬
 વ્યંતર-બથોતિપીમાંહેલા, શાશ્વતા જિનગિઓને. કરું વંદનાં ૨૭
 અનેક શુભોથી ભરેલા, જસ નામ યદે તાણું; જગતનાં ૨૮
 ઋષભ ચંદ્રાનન સ્વામી. વળી વારિણે વર્ધમાન. કરું વંદનાં ૨૮
 સમેતશિખર ગિરિને, વળી વીશ જિનવરને. કરું વંદનાં ૨૯
 અષ્ટાપદ તીર્થસ્તનને, તથા ચૌવીશ જિણુદને. કરું વંદનાં ૩૦
 શત્રુજય તીર્થરાજને, ઋષભદેવાદિ ગિઓને. કરું વંદનાં ૩૧
 ગિરનાર ગિરિવરને, નંમિજિનેન્દ્રાદિ ગિઓને. કરું વંદનાં ૩૨
 આબુગિરિરાજ ચૈત્યોમાં, શેઠાતા જિન ગિઓને કરું વંદનાં ૩૩
 શંખેશ્વર તીર્થસ્વામી જે, શંખેશ્વર પાર્શ્વ પ્રભુઓને. કરું વંદનાં ૩૪
 કેશરીયા તીર્થસ્વામી જે, કેશરીયાનાથ જિનઓને કરું વંદનાં ૩૫
 તારંગા તીર્થનાથક જે, અજિતનાથ જિનઓને. કરું વંદનાં ૩૬
 તીર્થ અંતરિક્ષના સ્વામી, પાર્શ્વ અંતરિક્ષ વિભુને. કરું વંદનાં ૩૭
 વરકાણા તીર્થસ્વામી જે, વરકાણા પાર્શ્વ પ્રભુઓને. કરું વંદનાં ૩૮
 છરાવલા તીર્થના નેતા, છરાવલા પાર્શ્વ પ્રભુઓને. કરું વંદનાં ૩૯
 સ્થંભન તીર્થના સ્વામી, સ્થંભન પાર્શ્વનાથને. કરું વંદનાં ૪૦
 પ્રત્યેક ગામ નગરને, પુર પાટણ ચૈત્યોને. કરું વંદનાં ૪૧
 મહાવિદેહે વર્તતા વીશ, વિહરમાન વિભુઓને. કરું વંદનાં ૪૨
 વિરાજતા સુકિતપુરીમાં, અનંતા સિદ્ધ પ્રભુઓને. કરું વંદનાં ૪૩
 અઢીઢીપમાં રહેલા જે, પંચમહાવ્રતધારીને. કરું વંદનાં ૪૪
 સ્થાવર જંગમ એ તીર્થો, અને જિનગિઓ સર્વેએ; જગતનાં ૪૫
 પૂજિત ત્રણ લોક જીવેથી, અઝેડ જગમાંહી વર્તે એ. જગતનાં ૪૫
 આત્મ વિકાસ કરનારા, સકલ કર્મ હરનારા; જગતનાં ૪૬
 મનોવાંછિત પૂરનારા, વળી મોક્ષસુખ દેનારા. જગતનાં ૪૬
 પંચમ આરામાં પ્રાણીને. જિનગિઓ જિનાગમ એ; જગતનાં ૪૭
 ભવસિન્ધુ તરવાનાં, મનોહર જહાજ છ બે એ. જગતનાં ૪૭
 નેમિ-લાવણ્યસૂરીશના, શિષ્ય, પંચાસ દક્ષના; જગતનાં ૪૮
 વિનેય પંચાસ સુરીસે, હિતાર્થે સ્વ અને પન્ના. જગતનાં ૪૮
 વિક્રમ બે હજાર પંદરના, શ્રાવણ શુદ્ધ પચમીએ; જગતનાં ૪૯
 રચી વલ્લીપુર પુરેએ, તીર્થવંદના-પંચાસિકાએ. જગતનાં ૪૯
 પ્રભાતે ઉઠી સ્મરતાં એ, આનંદમંગલ વર્તે ને; જગતનાં ૫૦
 જીવન કૃતાર્થોથાયે ને, સુરીસ શિવસ્ત્રી વસાયેને

લેખક : શ્રી ગાહનલાલ દીપચંદ યોગેશ્વરી

ચંદ્રવૃન્નસૂચિત આંગદેવ

ગુરુદેવ, આપના વચનમાં મને પૂર્ણ વિશ્વાસ છે. વળી આપે મારા બાલુડાના ઉચ્ચ ભાવી વિષે જે આગાહી કરી તેથી મને એટલો હર્ષ થયો છે કે જે કેવળ મારા હાથની વાત હોત તો અત્યારે એ અપત્યને આપના ઉત્સાહમાં ધરી ફેલ પણ મને જે ક્ષોભ ઉદ્ભવે છે તે એના પિતાશ્રીના સ્વભાવ સંબંધમાં છે. પુત્ર પ્રત્યે જેમ માતાનો પ્રેમ હોય છે અને હકદાવે એ જેમ વાત કરી શકે છે તેમ પિતાનો પણ રત્ન છે અને અધિકાર હોય છે જ. સંસારમાં માતા કરતા પિતાનો હક્ક જળવત્તર લેખાય છે. એક પતિવ્રતા નારી તરીકે ન્યાં મારે સ્વામીની આરા શિરસાવંધ કરવાની કંઈ લેખાય લાં તેમને પૂછ્યા વિના, રમ મેળવ્યા વિના મારાથી સંતાનને આપ-શ્રીના ચરણે ફેલી રીતે ધરી દેવાય ?

શીલસંપત્તિ આનિકા, તારી વાત સો ટકા સાચી છે અને સંસારના સંબંધોને ઠોકરે મારી માયા-મમતાનો ત્યાગ કરી, કેવળ આત્મશ્રેય માટે આ જીવન વ્યતીત કરનાર મારા જેવાને આવી માગણી શોભે પણ નહીં. વળી શ્રાવિકાને પતિવ્રત ધર્મથી વિરુદ્ધ આચરણ કરવાની સલાહ પણ ન આપી શકાય.

સાંભળ, આ પાછળ જે મહત્વનું કારણ છે તે કોઈ પણ પ્રકારની આંતરિક લાલસાને અંગે નથી, તેમ નથી કોઈ પણ પ્રકારના શિષ્યલોભનું. કેવળ શાસનપ્રભાવનાનો જ એક માત્ર હેતુ છે. સહજ-ભાવે તારા એ દારકના કપાળ તરફ દૃષ્ટિ જતાં, અંગોપાંગ વિલોકતાં, સામુદ્રિક શાસ્ત્રની યાદ તાજ થઈ. મન પોકારી ઉડ્યં કે અર્હત શાસનમાં આ વિમુક્તિ જે દીક્ષિત થાય તો ભારે પ્રભાવક નિવડે, એની દારા શાસન દીપી નીકળે એટલું જ નહીં પણ જનતા અને જગતને નવું નવું જાણવા જોવાનું પ્રાપ્ત થાય. અરે ! વધુ શું કહું ? વિદ્વાન સમૂહ એને સર્વસંતા પ્રિયુદ્ધા નવાળે.

પૂજ્ય આચાર્યશ્રી, મેં પૂર્વે જણાવ્યું તેમ મને આપના ન્યોતિષ જ્ઞાન સંબંધે રચમાત્ર શંકા નથી. મેં તો મારા એ બાલુડાને આપના ચરણે ધરવાનું નકી કરેલ છે. ફક્ત હું તેના પિતાના આગમનની રાહ જોઉં છું. તેમની પાસે 'હા' ભણાવવાની કશિશ કરવાની ખાતરી આપું છું, એમ કરવાથી આ કાર્ય સોનામાં મુગધ બન્યા જેવું થશે. આજ પતિની ઉપરવટ જઈ અત્યારે હા પાડવામાં મને અમંગળ જણાય છે.

પાહિણી, તને ઉતાવળ કરવાનું આમ તો હું ન જ કહેત; પણ મેં જ્ઞાનોપયોગમાં જે સુહૃત્તે તે યોગ જોયેલ છે એ વીતી જવાથી જે મહાન લાભ થવાનો છે એ યુમાવી દેવાની આશંકા છે. આવો યોગ જવડે જ સાંપડે છે. શ્રેષ્ઠ યોગીઓમાં કરેલ કાર્યવાહી ચિરકાળ ટકી રહે છે જ્યારે એમાં જીલુપ રહે છે અથવા તો થોડો પળોનો ફેરફાર થાય છે તો પાછળથી કાર્ય વિલુપ્ત છે તે કાયમ માટે પશ્ચાત્તાપ થાય છે.

તારી દાર્દિક સંમતિ હોય તો જ તારા આંગદેવને હું જૈન ધર્મની દીક્ષા આપવા માગું છું. આની અણમૂલી તકનો લાભ લેવાની મારી એક માત્ર દંડા ભાવિ પ્રગ્નનાં કલ્યાણ અર્થની છે, તેથી જ આવીને તારા આંજણે દોડો આવ્યો છું. લાભાલાભનું તોલન કરી જે તરફનું પલ્લું નમતું જણાય તે કાર્ય કર. એ માટે જાઝા વિલંબનું પ્રયોજન નથી.

પૂજ્ય સરિમહારાજ, આટલું સાંભળ્યા પછી મારા અંતરના ઉમંગકાથી હું આપની વાતમાં સંમત થાઉં છું. મારા આંગદેવને આપના ચરણમાં સોંપું છું. આપ એને આપનો શિષ્ય બનાવો. એ અમારા સાંકડા વતુંલનો દીવડો મઠી વિશ્વકરને પ્રકાશ દેનાર દીપક બને એ કઈ માતાને ન ગમે !

૫૫ (૧૩૨) ૦૦

અંક ૧૧]

અધ્યુર રવન

(૧૩૩)

રવનમાં હું મારું ધંધુકાની એક વસ્તીમાં આવી ચઢ્યો છું. મને ઉપર વણુચો વાર્તાલાપ મારી નગર સામે ચાલી રહ્યો છે અને હું પણ એક-ચિત્તે તે સાંભળી રહ્યો છું. પણ જ્યાં વિશ્વદીપકનો રવ દાતે અથડાયો કે મારાથી ઉચ્ચાર થઈ ગયો કે- પાદિની ધન્ય છે. માતા હો તો આવી જ હશે અને ગુરુદેવ દેવચંદ્રસૂરિ તમેને પણ સૂરિ સૂરિ વંદન છે!

અને જ્યાં ખમાસમણુ દેવા યતન કરું છું ત્યાં તો ન મળે એ શ્રાવિદ્યા અને ન દેખ્યા એ ગુરુ! અરો! આશ્ચર્ય! આ તો પ્રભાવક મહાત્માઓની જે એણી માગ મનોપ્રદેશમાં ચલચિત્ર માફક ચક્રવા લપ રહી હતી તેમાં શ્રીમદ્ હેમચંદ્રસૂરિના દીક્ષા નિમિત્તને વર્ણવતો એક માત્ર પ્રસંગ એક પટ ઉપર આવેખેરો જણાયો.

જરા આંખ ખેંચી દહિદોહાડું છું ત્યાં તો ખીમ ચિત્રમાં કેટલે અતોખું દરવ દહિપથમાં રમી રહે છે. એક તરફ યુવવાતો સાગર મેળના ઉછાળા મારી રહ્યો છે. સખ્યાજય નાવડા અહીંતહીં ધુમી રહ્યાં છે અને સફરા વહાણો પણ જાતજાતના કરિયાણા ભરી નગરના કાંઠા તરફ ધીમી ગતિએ આગળ વધી રહ્યાં છે. જ્યાં જ દાત ભરવાની ચોક્કી છે અને જે કુરમ-દર-વાળા તરીકે ઓળખાય છે ત્યાં જેમ શાહ સોદાગરો પોતાના માલના ભારતીઆ લપ આવી રહ્યા છે એમાં એક અમદાવાદી પાંચડી પહેરેલ અને સાદા વેશને ધારણ કરનાર વણિક સૌથી જુદો તરી આવે છે. એ દાર-પાળને કડી રહ્યો છે કે-

ભાઈ, હું દોષ કરિયાણા લપને આપ્યો નથી. મારી પાસે કાંઈ જઘાતી માલ પણ નથી. મહેરબાની કરીને મને અનુપયાને ઉદાપન મંત્રીની હવેલીનો માર્ગ ખતાવો કે જેથી હું તેમને મળી, મારું કામ પતાવી જઈશી મારા ઘર મેંજો થાઉં. ભાઈલા, મારા દુઃખની શી વાત કરું અને કહું પણ કેને? જ્યાં ઘરની બધીઆણી જ જૂઠ કરી બેઠી ત્યાં ખીમને શું દોષ દેવો? પોતાના કૂલ જેવા ગર્હ બાળકને તે કાંઈ રાજપુશીથી ખાવો ખનાવવો આપી દે. એવી જનેતા મેં કાંઈ નોંધ નથી! પણ મારા કરમની કલાણીમાં એવું પ્રત્યક્ષ ખન્યું છે. મારી ગેરહાજરીમાં મારા ચાંગાને મારી પત્નીએ આચાર્ય દેવચંદ્રસૂરિને અર્પણ કરેલ છે. ગુરુજીએ એને સાધુનો સ્વાંગ સમ્મવી ચાંગ દેવનો સોમદેવ ખનાવ્યો છે અને એ ઉભય હાલ તમારા સ્થાનતીર્થમાં છે. મંત્રીચીતે મળી, મારે મારો દીકરો પાંછો મેળવવો છે. મેં સાંભળ્યું છે કે હાકેમ સાહેબ ન્યાય કરવામાં એકા છે.

દારપાળ રિમત કરી બોલ્યો-મહાશય, ખમર માર્ગે આગળ વધી માણેકચોક આગળથી જે એક માર્ગ ફુટે છે તેમાં વળજો. ઉદવસદિક્ષા તરીકે એ સ્થાન ઓળખાય છે. વચગાળે જે ગોડી હવેલી જણાય ત્યાં જ હાકેમ સાહેબ વસે છે. ભારે ભુદ્ધિશાળી છે. ન્યાયી પણ છે અને સાથે જૈનધર્મના ચુસ્ત ઉપાસક પણ છે. જાવ, સિધાવો, સાધુ દીકરાને પાંછો મેળવતો જોજો તમે! સાધુ ન થઈ જાવ. એ મહામંત્રીના પ્રતાપળ આગળ બલભલા પાણી ભરે છે! (ચાલુ)

બાર વ્રતની પૂજા અર્થ-સહિત

[તેમજ સ્નાત્રપૂજા]

જેની ઘણા વખતથી માગણી રહ્યા કરતી હતી તે શ્રી બારવ્રતની પૂજા-અર્થ તેમજ સમજણુ-સાથેની પ્રગટ થઈ ચૂકી છે. સાથેસાથ સ્નાત્રપૂજા અને આરતી-મંગળદીવાનો પંજ સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. અર્થ સમજીને આચરણ કરવા યોગ્ય છે. મૂલ્ય માત્ર પાંચ આના લખો:-શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

અગ્નિ અને તપ

લેખક : શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “સાહિત્યચંદ”

આ વિશ્વમાં એટલે આપણી પૃથ્વી, સૂર્યમાલા અને તારા નક્ષત્રોથી બનેલું આ વિશ્વ ક્રૂત અગ્નિ અને તદનુસંગિક વિદ્યુત્તથી બનેલું છે એમ માનવામાં જરાએ ખોટું નથી. અગ્નિ જ પોતાની શક્તિથી બધાઓને એકત્ર જોડી રાખે છે તેમ બધાઓને છૂટા પણ કરી નાખે છે, એ ખુદશી રીતે જોવામાં આવે છે. કાષ્ઠમાં અગ્નિ સત્તારૂપે છુપાએલો છે તેમ દરેક વસ્તુમાં અગ્નિ સ્પર્તાવસ્થામાં રહેલો છે. કોઈપણ બે વસ્તુઓ પરસ્પર ધસાતા ગરમ થાય છે, એ અનુભવ-સિદ્ધ વસ્તુ છે. બે હાથ એક પર એક ધસતા ખરસ થાય છે એ અગ્નિનું જ પ્રદર્શન છે, એ સુસ્પષ્ટ છે.

કોઈપણ સારું કે ખોટું કર્મ આત્મા સાથે જોડાય છે એમાં પણ એવી જ શક્તિ કામ કરે છે. ત્યારે કોઈ પણ કર્મ આપણે કરીએ છીએ ત્યારે તેની સાથે જે રસ કે તાસાનેલી હોય છે તેને રસ અને આતુરતા કે અંતરની લાગણી જોડાએલી હોય છે, તે જોડવા પ્રમાણમાં તીવ્ર કે શુષ્ક હોય છે તેટલા પ્રમાણમાં તે આત્માની સાથે ચોટી છે. ખોટું કર્મ હો અગર સારું ધર્મક્રિયા જેવું કર્મ હો, એની પાછળ જોડવા પ્રમાણમાં મનની લાગણી પરાવાએલી હોય છે તેટલા જ પ્રમાણમાં તેને આત્માની સાથે બંધ ઉત્પન્ન થાય છે. શુષ્ક અને મનની લાગણી વગરનું કોઈ પણ સારું કે ખોટું કર્મ આત્મા સાથે તીવ્રરૂપે જોડાઈ શકતું નથી. અભાવિતપણે અને જડ રીતે કરેલા કોઈપણ શુભ કે અશુભ કર્મની અસર આત્મા ઉપર થતી નથી. એટલે કર્મ અને આત્માનો મેળ થવા માટે વચમાં એક શક્તિનો જરૂર લાગે છે. અને તે શક્તિને આપણે અગ્નિ કે વિદ્યુત કહીએ તો તે જરાજર છે.

કોઈ પણ કર્મની પાછળ આનંદ, પ્રમોદ અગર સમાધાનની લાગણી જરા જેવી પણ ન હોય તો

તે કર્મની આત્મા ઉપર અસર થતી નથી. કોઈપણ ઈશિદા મનમાં ન હોય અને અસાવધાનીથી કોઈ કોષની ક્રિયા ભૂલમાં થઈ ગય અને તે પછી મનને આંતરિક લાગે ત્યારે તે અશુભ કર્મની અસર આત્મા ઉપર થતી નથી. કારણ તેમાં કર્મ કરનારાનો કોઈ સ્વાર્થ હોતો નથી. અને એ અશુભ ક્રિયા વગરહેતુની હોય છે તેથી આત્મા સાથે તેનું જોડાણ થવા માટે જે અગ્નિની શક્તિ જોઈએ તેના અભાવે તેમાં જરાએ તીવ્રતા હોતી નથી અને તેને લીધે તે અશુભ ક્રિયા પણ આત્માને ખોટી અસર કરતી નથી. ન્યાય કોર્ટમાં પણ પ્રત્યક્ષ ખૂનનો કેસ હોય છતાં એમાં ખૂન કરવાનો હેતુ સિદ્ધ ન થાય અને બતાવ અકસ્માત બન્યો છે એમ પુરવાર થાય તો ગુનેગાર છૂટી ગય છે. વધુમાં વધુ બેદરકારી માટે કદાચ એને સગ્ન થાય. કર્મ આત્માને વળગવા માટે પણ એ જ સિદ્ધાંત લાગુ થઈ શકે તેમ છે. ભૂલમાં થયેલ અશુભ કર્મ ક્રૂત પશ્ચાત્તાપ કે મિન્છામિ દુઃક્રંધી છૂટી શકે છે. ત્યારે ઈરાદાપૂર્વક અને અંતઃકરણની પૂર્ણ લાગણી સાથે કરેલું કર્મ મોગવ્યા વિના છૂટી શકતું નથી.

જેમ અશુભ કર્મનો બંધ શુષ્ક અગર તીવ્ર થવાથી જુદી જુદી રીતે મોગવવાનો હોય છે. તે જ ન્યાય શુભ કર્મ માટે પણ લાગુ થઈ શકે. નિત્યના અને નૈમિત્તિક અનુક્રાંતો આપણે કરતા હોઈએ તેની અસર આપણા આત્મા ઉપર કેવી આવે? આપણું મન જો આપણે કરતા હોઈએ તે ક્રિયાનો પરમાર્થ જાણવા વિના શૂન્ય ભાવે, ટેવ પડી ગઈ છે માટે, બીજાઓ કરે છે માટે કરવું જોઈએ તેથી અગર બીજાઓ આપણું નામ ન ગણાડે તે માટે અગર કોઈએ પરાણે કરાવેલ હોય તે માટે જો આપણે ક્રિયા કરતા હોઈએ તો તેવા કરેલા કર્મો જો શુષ્ક કોતરી જેવા જ આપણા માટે પરિણમવાના. અને તેવી ક્રિયાના ફળ

અંક ૧૧]

અગ્નિ અને તપ

(૧૩૫)

શાસ્ત્રકારે વર્ણવ્યા હોય તેવા નેગવવાની આશા રાખીએ એ નરી વાલિશતા છે, એમાં શંકા નથી. કેટલાએક ક્રિયા કરનારા એવા પણ નેવામાં આવે છે કે, લોકો આગળ આપણે ધર્મી તરીકે પંકાઈએ અને લોકો આપણને ધર્મી તરીકે ઓળખે અને તેની પાછળ આપણા અપકૃતો છુપાઈ જાય. એવા માણસો પોતાના પાપની આડે એક ગતતો પડકો નિર્માણ કરતા હોય છે, એવા દંભી માણસની ધર્મ ક્રિયાની કિંમત કેટલી?

અમારો કહેવાનો હેતુ એટલો જ છે કે, કોઈ પણ ધર્મક્રિયા પાછળ તેનો પરમાર્થ શું છે? તેનો હેતુ શું છે? અને એ ક્રિયા પાછળ કેવા પ્રકારનું રહસ્ય રહેલું છે એ ક્રિયા કરનારના મનમાં શુદ્ધ રીતે અંકિત થયેલું હોયું જોઈએ. તે ક્રિયા કરવાની આતુરતા મનમાં જાગેલી હોવી જોઈએ. અને આપણું અંતઃકરણ તે તે ક્રિયા કરતી વખતે આપણામાં વિનય નહીં ભાવના, પશ્ચાત્તાપ વિગેરે જાગવા જોઈએ. ચૈત્યવંદન કે સ્તવન કહેતાં પ્રભુ પ્રત્યે આદર અને એકાંતિ પૂન્યભાવ મનમાં જાગવો જોઈએ. વંદિતા જેવા સૂત્રો ઉચ્ચારતા આપણા હાથે થયેલી અશુભ ક્રિયાનું સ્મરણ કરી આપણું મન ધ્રુવનું જોઈએ. આપણી આંખો પશ્ચાત્તાપથી ભીની થવી જોઈએ. ફરી એવી અશુભ ક્રિયા કદી પણ ન થાય તે માટે આપણે આપણા મનને સમગ્રવી સખત તાકીદ આપવી જોઈએ, જેથી એવાં કાર્યો કરવાનો મોહ ફરી ન જાગે. એમ થાય તો જ એ સૂત્રનો ઉચ્ચાર આપણા માટે ફળદ્રુપ નિવડે. સત્જ્ઞાન કહેતી વખતે જે વિષયની એ સત્જ્ઞાન હોય તે વિષય સાથે આપણે એકરૂપ થઈએ તો જ આપણામાં કંઈક ઝળુતા અને શુદ્ધતા જાગવાનો સંભવ છે. એમ ન થાય તો વચનથી પોપટની પેઠે બોલ્યે જઈએ, મન કંઈક ઝુલ્લા જ વિષયમાં પરાવા-એહું હોય અને શરીર એક લાકડાના કુંડા જેવું જડરૂપે પડેલું હોય એવી રીતે કરેલી શુષ્ક ક્રિયાનું ફળ કેટલું? કોઈ પણ ક્રિયામાં મનની વિદ્યુત્ કે અગ્નિની પ્રખરતા જાગેલી હોય તો જ તે ક્રિયા

ફલવતી થઈ શકે. નહીં તો તમે બધે જાય અને અમે સાંભળ્યે જઈએ! પાપાણુ ઉપર ગમે તેટલું પાણી ફરી વળ્યું હોય છતાં તે અંતરમાં તો સાવ સુકા ખડક જેવું જ રહેવાનું માટે જ દરેક શુભ ક્રિયામાં મનનો અગ્નિ પ્રવલિત અને પ્રખર હોવો જોઈએ. જે કોઈ શુષ્ક ક્રિયાઓ કરતા હોય તેમનો દોષ કાઢવાના હેતુથી અમે આ લખતા નથી, પણ અમૃતક્રિયા કરવાની તાલાવેલી જાગે અને શુદ્ધ ક્રિયાની ભાવના તેમનામાં જાગે એટલો જ અમારા લખવાનો હેતુ છે.

અગ્નિ અને વિદ્યુત્નું મહત્ત્વ સમજાવ્યા પછી અમે તપનું મહત્ત્વ અને તેને અગ્નિ શા માટે કહેવામાં આવે છે તેનો વિચાર કરીએ.

ન્યારે કાળને અપચો થાય છે ત્યારે વૈષ્ણ પહેલાં એનું પેટ સાફ કરવા માટે દવા આપે છે. અને ખાવા પીવા ઉપર પ્રતિબંધ નાખવા માટે પથ્ય કે કરી પગાવે છે. હેતુ એ હોય છે કે પેટમાં વધુ કચરો ભેગો થવા ન પામે. પેટમાં ખોરાક પરિમિત અગર નહીંવત્ જવાથી પેટ સાફ થવા માટે અને પેટમાંનો જડરાગિ પ્રવલિત થાય અને રોગનું મૂળ નષ્ટ થઈ જાય. મતલબ કે, આ શરીરમાં જેટલા રોગ બાધિ થાય છે તે બધાનું કારણ કોઈ હોય તો તે અપચન એ જ હોય છે. અને એ પેટમાં સંધરેલો કચરો ખાળી નાખવા માટેના ઉપાયો યોજવા પડે છે. જાળવાનું કામ તો અગ્નિ જ કરે, એ અગ્નિ પ્રત્યક્ષ જ્વાલા અને ભડકાનો હોય કે પછી સૂપ્તાવસ્થામાં હોય પણ અગ્નિનું ઉપમાન તો તેને અપાય જ છે. આપણા પેટમાં ભૂખ લાગે છે અગર તૃષ્ણા લાગે છે ત્યારે એ કાર્ય પેટમાં રહેલા અગ્નિનું જ હોય છે. અને એ વૈશ્વાનરની શાંતિ કરવા માટે આપણે અન્ન અને પાણીનો ઉપયોગ કરીએ છીએ. મતલબ કે, કચરો ખાળી નાખવા માટે આપણે અગ્નિને પ્રવલિત કરીએ છીએ. અને એ અગ્નિ ન્યારે વધારે પ્રમાણમાં પ્રવલિત થઈ નુકશાન કરવા બેસે છે ત્યારે તેને ઉપશાંતિ કરવા માટે પાણી,

(૧૩૬)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[આદ્યપદ]

કંક કે શાંતિના ઉપયોગ કરી તેને શાંત કરવો પડે છે. શરીરને અત્યંત ક્ષીણ કરી નાખે એવો અગ્નિ શાંત જ કરવો પડે. કારણ કે શરીરના સાધનવડે જ આપણે આ જીવન વ્યતીત કરીએ છીએ. તે શરીરનો જ નાશ કરી બેસીએ ત્યારે એ વસ્તુ પણ આત્માને અવળે માર્ગે દોરી જતારી કહેવાય. જે તોફાન માર-ફેટે આપણે આપણું કામ કરાવીએ છીએ તેના ચરિતાર્થની શીકર તો આપણે રાખવી જ રહી.

આપણે કોઈ પણ શુભ કે અશુભ કર્મ કરવાનો પ્રસંગ ઉપરિચિત થતા સાવચેતી રાખી આપણા આત્માને નુકશાન પહોંચે નહીં એની કાળજી રાખવી જોઈએ, એ વસ્તુ સમજી શકાય તેમ છે. પણ અત્યાર સુધી જે અશુભ કર્મો આપણા હાથે થઈ ગયેલા છે તેનું શું? એવો જે કચરો આપણે પોતાની જ ભૂલથી ભેગા કરેલો છે તેનું શું? એવો પ્રશ્ન સ્વાભાવિક રીતે આગળ આવી જાયો રહે છે, તેનો વિચાર કરવો જોઈએ.

આપણે આપણા ખાનપાન અને આદતો કે નાનાસરખા વ્યસનો ઉપર નિગ્રહ નહીં મૂકવાથી જેમ આપણા શરીરમાં અનેક વ્યાધિઓનો સંગ્રહ કરીએ છીએ, તેમ આપણે આપણા મનને ઝમે તેમ આચરણ કરતા રોકતા નથી તેને લીધે આપણે અનેક કુટુંબ અને અશુભ પ્રવૃત્તિ કરવા લાગ્યા છીએ છીએ અને તદ્દન આપણા જ હાથે આપણું ખૂરું આપણે કરતા રહીએ છીએ, તે માટે જો આપણા મનનો કચરો દૂર કરવો હોય તો આપણે શ્રાસ્ત્રકારોએ ખતાવેલું જ પાલન અને જ અત્યંતર તપનું સેવન કરવું જોઈએ. એ તપ સાક્ષાત્ અગ્નિ છે. અને તે મનનો કચરો બાળી નાખવાનું કાર્ય સહેજ રીતે કરી આપે છે. જૂતાં કર્મો બાળી નાખવા માટે તપનો અગ્નિ પ્રગટાવવાની જરૂર છે, તેમ નવો કર્મકેષી કચરો ભેગો ન થાય તે માટે આપણું જીવન નિયમ-

બદ્ધ કરી નાખવું જોઈએ. તે માટે નવા વ્રતો તેમજ નિયમો આપણે ચૂંટી કાઢવા જોઈએ. અને આપણી કુટેવો અને નાના મોટા વ્યસનો દૂર કરવા માટે ભગીરથ પ્રયત્નો કરવા જોઈએ, અને તે ભીષ્મ-પ્રતિજ્ઞાથી પાળવા જોઈએ. એ વસ્તુ ધણાઓને કહ્યું અને અશક્ય જેવી લાગે, પણ એ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે એમાં અશક્ય જેવું કશું નથી. અમેએ જોયું અને અનુભવ્યું છે કે, એક સામાન્ય જેવા કાર્મન આ પીવાનું ઘણું વ્યસન હતું એ જોડે સુધી કે, દિવસ અને રાત મળી ૧૮-૨૦ વખત એ આ પીતા. એક દિવસે સહેજ ભોસતા તેઓએ ચાના દુધપણાનો બાણી આ નહીં પીવાની પ્રતિજ્ઞા કરી, અને સાથે સાથે ખાંડ નહીં વાપરવાની પણ પ્રતિજ્ઞા લીધી અને અમે સાચું કહીએ છીએ કે, એ બાદમાં પોતાની પ્રતિજ્ઞા અક્ષરશઃ મરણાંત સુધી પાળી. આ દાખલો એવું સિદ્ધ કરી આપે છે કે, એમાં અશક્ય જેવું કંઈ નથી. દીકરી વાતો કરવી એ આપણી નવજાત અને વેવલાપણું છે. માણસ ધારે તો તપની અગ્નિથી પ્રાચીન ગમે તેવા આકરા અશુભ કર્મોને બાળી શકે છે તેમ કરી એવા કર્મો નિર્ગળ થતા અટકે તે માટે યથોચિત વ્રતો અને નિયમો ગ્રહણ કરી શકે છે. ઘણા લોકો લાગણીવશ ધર્મ આવેશમાં આવી નિયમો ગ્રહણ કરે છે, પણ પાછળથી ઢીલા બની એ પ્રતિજ્ઞા ભંગ કરવા લાગ્યા છે. એમ કરવું એ તદ્દન મૂર્ખાઈ છે, માટે નિયમ કરવા પહેલા પૂરો વિચાર કરી લેવો જોઈએ. નિયમ ભડે પ્રથમ દર્શને સામાન્ય હોય પણ દંઢ મનથી તે પાળવામાં આવે તો તે મોટું ફળ આપનારો નિવડે છે. અને વધુ ઉંચા નિયમો લેવા માટેની તૈયારી કરી આપે છે. અને આત્માને જોયે ચઢવાનો માર્ગ ખુલ્લો જણાવા માંડે છે, માટે જ તપની અગ્નિથી પ્રાચીન કર્મો બાળી મૂકવાની અને નિયમો ગ્રહણ કરી નવા કર્મો અટકાવવાનો માર્ગ બધાઓને સાંપડે એ જ શુભેચ્છ.

સામાયિકમાં
વાંચવા માટે

ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજનો સર્વશ્રેષ્ઠ ગ્રંથ
જ્ઞાનસાર-ગુજરાતી અનુવાદ સાથે અવશ્ય વાંચો
મૂલ્ય રૂપિયા ૨-૦-૦ લાખો:—શ્રી જૈન ધ. પ્ર. સ.—ભાવનગર

ગુપ્તમેધાકરાલંકાર અને એનાં

વ્યવહારપદ્ધતિ ઇત્યાદિ ભાંડુઓ

(દ્વિખાંક : ૨)

લે. શ્રી હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.

આ પરિસ્થિતિમાં હું એ ઉદાહરણો અહીં
રજૂ કરું છું :—

“યજ્ઞત્વં ગીઃ કલમ્બૈકલઘાયમાનો ધીમ-
દ્વેતું વિશ્વઘ્યાપકતયા મન્યસે, તદ્વ્યનુપલઘિ-
શ્રદ્ધયં માનસે મનુ” —૭૪

“યતસ્તસ્ય તથાત્વે વિશ્વગતાનિયતદેશસ્થ-
વસ્તૂનાં યથાવન્નિર્માણાનુપપત્તિરેવ કારણતામેત્ય-
નૂનામ્ ।” —૫૫

“તત્ર ચ પૃચ્છામો જનવન્ તનુઘ્યાપારતઃ
સદ્ગુણમાત્રાદ્ વા જનયેદર્થાસ્ત્રિજગતઃ ।” —મુસળું

“આયો એકસ્યૈવ નિર્ગદિઃ કૃતૌ બહોઃ
કાલક્ષેપસ્ય સમ્ભવાદ્ બંધીયસાડપિ કાલેન ન
સર્ગાવસાયઃ ।” —ભાલો

“ન ચ તસ્ય સ્યાદ્ બપુઃ પુરા મે તતયુ-
ક્ત્યાડસ્ય પ્રતિપેધનેન ” —૨૭૪

“દ્વૈતીયીકપક્ષે તુ દોષો ન કશ્ચિદ્, અસૌ
હન્યનાકસદ્યન્ સદ્ગુણાન્ તાન્ કરોતિ, તથો-
રરીકરણે ત્વસ્ય વ્યાપકતા વ્યર્થા ” —૪૪-કમલ

“સર્વગત્વે ચ સોડુચિષુ સર્વદુઃખેષુ
શ્વપ્ત્રાદિષુ સચ્ચરિણુઃ પ્રસજ્યેત, તથાડનિષ્ઠં વઃ ” —
સ્થલ-કમલ

“તત્ સર્વજ્યં કેન પ્રમાણેન ગૃહીતમ્ ?
અનુમાનેન ચેત્ કિં તેનાવિનામૂતં સાધનમ્ ?
યદનુમાનગુલ્યાપયેત્ વિષ્ટપૈવૈચિત્ર્યમેવ ચેત્, ન,
તસ્ય શુભાશુભકર્મવિપાકાદિવશેનોત્પદમાન્તત્વાત્,

તત્, ન જ્ઞાનાત્મનાડપિ વિશ્વવિમુઃ । પ્રયોગોડત્ર-
‘શર્વો, ન સર્વવેદી, ત્રિસંવાદાર્થવાદિત્વાત્,
યુગ્માદિવન્’ તેન પ્રણીતેષુ તત્ત્વેષ્વાયસ્ય દ્રવ્યસ્થૈવ
તાવન્ તદુક્તનવસંખ્યાકલ્પવ્યભિચારતો નાચમસિદ્ધઃ
સ્યાદ્વેતુઃ । નનુ કથમિદમિતિ ચેત્, એતે વદામઃ—
‘ભૂજલાનલાનિલાકાશલોકાત્મદિગ્મનાંસિ’ ઇતિ
નવ દ્રવ્યાણિ, તત્ર ન ભૂજલતેજોવાયવઃ પૃથગ્
દ્રવ્યમ્, અળૂનામેવ સ્વેન ભેદમભેજુષાં પ્રયોગ-
વિશ્રસાભ્યાં પૃથિગ્વ્યાદિત્વેન પરિણમનાત્, ન
ચાવસ્થાભેદાદ્ દ્રવ્યભેદઃ સમીચીનઃ, કુમ્ભાદ્યવ-
સ્થાપન્નમુદાદિદ્રવ્યસ્યાપિ ભેદાપર્યાડનન્તદ્રવ્ય-
પ્રસક્તેઃ । નાપિ દિક્, તસ્યા વ્યોમાપયત્વેન
તત્પૃથક્ત્વાનુપપત્તેઃ । અન્યથ તમચ્છાયાદયોડપ્ય-
તદોડન્તર્ભવદ્ દ્રવ્યીભવન્તિ તેષામપિ રૂપાદિ-
મન્ત્વેન પૃથિગ્વ્યાદિવન્ દ્રવ્યત્વાપત્તેઃ ।” —૪૪-૫૫

સંવાદમુદરઃ—આ સંસ્કૃત કૃતિ હીરાલાલ
હંસરાજે ઇ. સ. ૧૯૧૯માં પ્રસિદ્ધ કરી છે. અહીં
એના કર્તા ૧ રત્નમંડનને રાજશેખરના શિષ્ય કહ્યા છે
તે શૂલ છે. આની એક હાથપોથી વિ. સં. ૧૫૪૮માં
લખાયેલી છે.

સુકૃતસાગર—આ આઠ સર્ગમાં વિભક્ત
સંસ્કૃત કૃતિમાં પૈથક (પૃથીધર) અને એના પુત્ર
ઝાંઝુનો વર્ણન ૨૦૦ કરાયો છે અને એ “જ્ઞેન
આત્માનંદ સભા” તરફથી પ્રસિદ્ધ કરાઈ છે.

૧ ભોજપ્રખ્યાનના કર્તા રત્નમંદિર અર્થ છે. જો
કે એક હાથપોથી પ્રમાણે રત્નમંડનઅર્થ છે. બુદ્ધો જિન-
રત્નકોશ (વિશ્વા ૧, ૪ ૨૯૯),

(૧૩૮)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[બા.૫૬]

‘નારીનિરાસ’ ફાગ(શુ)-આને નેમિનાથ ફાગ પણ કહે છે. આ ત્રેપન પછની કૃતિ છે. એના એકી અંકવાળાં પછી સંસ્કૃતમાં છે તો એકી અંકવાળાં ગુજરાતીમાં છે. આમ ૨૭ પછી સંસ્કૃતમાં અને ૨૬ ગુજરાતીમાં છે. સંસ્કૃત પછથી શરૂઆત કરાઈ છે. પ્રત્યેક એકી પછ એના પછીના એકી પછ સાથે ભાવની દૃષ્ટિએ સમાનતા ધરાવે છે.—એક-બીજાના પ્રતિબિંબરૂપ જણાય છે. નારીનાં અંગોપાંગ અને એનાં આશ્રુસ્રોતી મોહકતાથી કામવશ નહિ બનવાનો ઉપદેશ અહીં અપાયો છે. આથી પ્રત્યેક પછ ફારા શૃંગારાત્મક વર્ણન રજૂ કરી તેને વેરાગ્યમાં પરિણામવા નારીનો ત્યાગ કરવા સૂચવાયું છે. આને લઈને એ સોમપ્રસન્નરિત્તે રચેલી શૃંગારવૈરાગ્ય-તરંગિણી તેમજ દિવાકરની પછી એ નામની કૃતિનું સ્મરણ કરાવે છે.

આ કૃતિનાં ગુજરાતી પછી અંતર્ધર્મકથી અલંકૃત છે અને એની કાવ્યશૈલી વસંતવિલાસને મળતી આવે છે. આ ફાગનો ગુજરાતીમાં અનુવાદ કદાચ ન કરાય તો પણ ઉપયુક્ત ૨૭ સંસ્કૃત પછી માટે તો પહેલી તકે તેમ થયું થતે.

પ્રસ્તુત કૃતિ પાકાંતરે સહિત પ્રાચીન ફાગ-સંગ્રહ(પૃ. ૬૮-૭૫)માં છપાવાઈ છે. એ પૂર્વે એ “જૈન સત્યપ્રકાશ” (વર્ષ ૧૨, અ. ૫-૬, પૃ. ૧૬૯ ૧૭૩)માં પ્રકાશિત કરાઈ છે.

નેમિનાથ નવ રસ ફાગ—આ કૃતિની એના નામાંતર રંગસાગરફાગ સહિત તેમજ એના કર્તા તરીકે નંદિરત્નના શિષ્ય રત્નમંડનગણિના ઉલ્લેખ-પૂર્વક નોંધ જૈન ગૂર્જર કવિઓ (ભા. ૩, ખંડ ૧, પૃ. ૪૩૯-૪૪૦)માં જોવાય છે. વિશેષમાં એમાં (પૃ. ૪૪૦ માં) ત્રણે ખંડના આદિમ અને અંતિમ ભાગમાંથી થોડીક પાંક્ત ઉદ્ધૃત કરાઈ છે, જ્યારે

૧ આ નામ જોજવા માટે પ્રથમ પદ્યમાંના ‘નેમિ’ શબ્દ અને અંતિમ પદ્યમાંના ‘રાજમતી’ શબ્દ કારણરૂપ બન્યા હશે. બાકી એમાં આ બે સમર્થ બ્રહ્મજીવનું કોઈ વિશિષ્ટ આલેખન નથી.

સંપૂર્ણ કૃતિ રંગસાગરનેમિનાથના નામથી, ‘શમામૃતમ (છપાનાટકમ) અને જયવંતચરિત્ કૃત નેમિનાથ રતવન સહિત, વનમાળી ગોવિંદજીએ વિ. સં. ૧૬૭૬માં છપાવી છે. એમાં કર્તા તરીકે સોમસુન્દરસરિતો ઉલ્લેખ છે પણ એ વિચારણીય છે. પ્રસ્તુત કૃતિનું દ્વિતીય પદ્ય વિચારતાં આ કૃતિનું નામ રંગસાગરમહાફાગ હોવાનું ફક્ત થાય છે. સંપૂર્ણ મુદ્રિત કૃતિની અંતિમ પદ્ધિ ઉપરથી એનું નામ નેમિનાથનવરસફાગ થોડું શક્ય તેમ છે. મુદ્રિત કૃતિમાં તેમજ “પદ્ધિશતક ત્રણ જાણાવબોધ સહિત”ની પ્રસ્તાવના(પૃ. ૧૩)માં કર્તા તરીકે સોમસુન્દરસરિતું નામ છે, પરંતુ પ્રસ્તુત કૃતિ ‘મંડ-નાક’થી અંકિત છે તે વિચારતાં તેમજ જૈન ગ્રંથ કંઠ (ભા. ૩, ખંડ ૧, પૃ. ૪૪૦)માંની પુષ્પિકા જોતાં તથા જૈન સાંઠ સંઠ ૬૦ (પૃ. ૪૮૮) જોતાં આ ચાત બ્રાન્ત ફરે છે. વિશેષમાં ઉદ્ધૃત અંશ અને મુદ્રિત કૃતિમાં અંત્ય પદ્ય પરત્વે ભિન્નતા જોવાય છે.

આપણા કવિઓ (ભા. ૧, પૃ ૩૩૨-૩૩૮)માં આ ફાગના ઇંદ, વિષય દ્વારા વિષે પ્રકાશ પાડ્યો છે. ફાગને પ્રાચીનફાગસંગ્રહમાં સ્થાન અપાયું નથી.

એ કૃતિ કહ?—જદપકદપલતા (પત્ર (આ)માં “અલોચામ ચાન્ચત્ર” એવા ઉલ્લેખપૂર્વક નિમ્નલિખિત પદ્ય અપરંતરણરૂપે અપાયું છે:—

“ગત્વા યૌગમતેડક્ષિણિયુગપચ્છીતેતરસ્પર્શતઃ, સ્યાદ્વાદં જગદીશદર્શિતમસાવાતિષ્ઠિપદ્ વિષ્ટપે ।

તત્ પુણ્યાદિવ દેવતાવદનતામગ્નિર્જગમ વ્રજદુ-ધૂમવ્યાજમધવ્રજં નિજમજ્જ્યાનર્જં તેજસ્વિનામ્ ॥”

આ પદ્ય રત્નમંડનગણિની જ કૃતિઓનો પરિચય ત્રે આ પૂર્વે આપ્યો છે તે પૈકી ઉપયુક્ત અને ફાગ સિવાયની કૃતિઓમાંથી કોષ્ટ છે કે અન્ય જ કોષ્ટ અને એ જો અન્ય જ હોય તો તે કષ્ટ અને તે મળે છે કે કેમ એ જાણતોના નિર્ણય અત્યારે તો તે સાધનના અભાવે હું કરી શકતો નથી તો વિશેષજ્ઞોને એને અંગે સમુચિત પ્રકાશ પાડવા મારી સાદર વિનંતિ છે.

અંક ૧૧]

મુખ્યમેધાકરાલંકાર અને એનાં જડપકડપલતા ઇલાદિ બાંધુએ

(૧૩૯)

આ પ્રમાણે સમયાદિ અનુસાર રત્નમંડનગણિની વિવિધ કૃતિઓની મેં આછી રૂપરેખા આલેખી છે. એટલે હવે આ પ્રજ્ઞેતાનો હું સંક્ષિપ્ત પરિચય આપું છું.

રત્નમંડનગણિ તે કોણુ?—કેટલાક જૈન ગ્રંથ-કારો પોતાને પોતાના પ્રચરના અને કોઈ વાર વિદ્યમાન ગરુડનાયકના શિષ્ય તરીકે પણ જોળખાવે છે. ભોજપ્રખ્યાનના અંતમાં એ વાત દર્શાવી છે:—

(૧) નંદિરત્નગણિ એ 'તપા' ગરુડના સોમસુન્દર-સુરિના ચરણકમળને વિષે જ્ઞમર સ્થાન છે.

આ ઉપરથી પં. લાલચન્દ્ર જ. ગાંધીએ એવું અનુમાન દોર્યું છે કે સોમસુન્દરસુરિ નંદિરત્નગણિના ગુરુ અને રત્નમંદિરગણિના પ્રચર થાય છે.^૧

(૨) રત્નમંદિરગણિ નંદિરત્નગણિના શિષ્ય થાય છે. સ્ફુટસાગરના પ્રારંભમાં સોમસુન્દરસુરિ, રત્નશેખરસુરિ અને નંદિરત્નગણિ એ ત્રણનો ઉલ્લેખ છે. આ કૃતિના તરંગોની પુષ્પિકાઓમાંથી નીચેની જાણતો બાંધી શકાય છે.

૧. રત્નશેખરસુરિ સોમસુન્દરસુરિના પદ્મલંકાર છે.
૨. નંદિરત્નગણિ રત્નશેખરસુરિના વિનેવ છે.
૩. રત્નમંડનગણિ એ નંદિરત્નગણિના ચરણ-રેણુ છે.

જડપકડપલતાના ત્રણે સ્તંભોની પુષ્પિકા ઉપરથી નીચેની જાણત ફલિત થાય છે:—

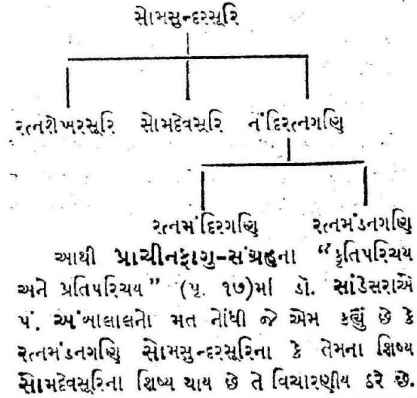
(૧) રત્નમંડન(ગણિ)એ રત્નશેખરસુરીન્દના શિષ્યાણુ છે.

૧ જુઓ "જૈન સત્ય પ્રકાશ" (વ. ૧૨, અ. ૭)

પં. લાલચન્દ્ર ગાંધીએ સ્વયંચું છે કે "સોમ-દેવસુરિ અને પં. નંદિરત્નગણિ એ બંને સોમસુન્દર-સુરિના શિષ્યો હોઈ ગુરુભાષણો ગણાય." ^૧

આ ઉપરથી હું પં. લાલચન્દ્રે જે એમ કહ્યું છે કે રત્નમંડનગણિ નંદિરત્નગણિના શિષ્ય થાય છે એ મતને મળતો થાઉં છું. અને પં. અંબાલાલ પ્રે. શાહના^૨ મતથી જુદો પડું છું. વિશેષમાં પં. અંબાલાલે રત્નમંડનને 'સુરિ' કહ્યા છે તો તે માટે પ્રમાણ રજૂ કરવા તેઓ કૃપા કરે.

અહીં એ ઉમેરીશ કે રત્નમંદિર ગણિ પણ નંદિરત્નગણિના શિષ્ય થાય છે. પ્રસ્તુત વિવેચનના આધારે નીચે પ્રમાણે વંશવૃક્ષ રજૂ થઈ શકે—

૧ જુઓ 'જૈન સત્યપ્રકાશ' (વ. ૧૨, અ. ૭, પૃ. ૧૬૫). પં. લાલચન્દ્રે પં. અંબાલાલની કોઈ કોઈ આખત વિચારણીય હોવાનું અહીં કહ્યું છે.

૨ જુઓ 'જૈન સત્યપ્રકાશ' (વ. ૧૨, અ. ૫-૬, પૃ. ૧૬૮).

નવપદારાધન આરે
અતિ ઉપયોગી

સિદ્ધચક્રસ્વરૂપદર્શન (સચિત્ર)

નવે દિવસની ક્રિયા-વિધિ, અમાસમણા, નવકારવાળી, કાઉસગ, શ્રી સિદ્ધચક્રત્રોદાર-પૂજનવિધાન વિગેરે વિગતો સાથે શ્રી સિદ્ધચક્રના નવે પદ્મું સંક્ષિપ્ત મુદ્રાસર સ્વરૂપ છતાં મૂલ્ય માત્ર આઠ આના.

લખો:—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

શ્રી પ્રશ્નોત્તરસાધર્શતક-સાર્થ

: (૨૪) :

અનુ. આચાર્યશ્રી વિજયમહેન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ

પ્ર. (૧૦૦) ખીમાર અને તેની સેવા કરનાર સાધુ ખીમ સાધુઓની ભોજનમાંડલીમાં પ્રવેશ કરી શકે કે નહિ?

ઉ. — ખીમાર અને તેની સેવા કરનાર સાધુ પ્રાયશ્ચિત્ત લઈ, તેને પૂર્ણ કર્યા પછી ખીમ સાધુની ભોજનમાંડલીમાં પ્રવેશ કરી શકે. ખીમારને દશ ઉપવાસનું પ્રાયશ્ચિત્ત આવે અને સેવા કરનારને બે ઉપવાસનું પ્રાયશ્ચિત્ત આવે. મતાન્તરે જનને તે પંચ કલ્યાણક દશ ઉપવાસનું પ્રાયશ્ચિત્ત જાણવું પ્રાયશ્ચિત્ત પૂર્ણ કર્યા પછી જનને સાધુ ભોજનમાંડલીમાં પ્રવેશ કરે. બૃહત્કલ્પની ટીકામાં કહ્યું છે કે:—

ગ્લાને પ્રગુણીભૂતે સતિ ગ્લાનસ્ય પંચ-કલ્યાણકં પ્રાયશ્ચિત્તે પ્રતિચારકાનાં તુ એક-કલ્યાણકં દેયં આદેશાન્તરેણ વા દ્વયોરપિ પંચકલ્યાણકં મંતવ્યં તતો વ્યૂદે પ્રાયશ્ચિત્તે દ્વાવપિ ગ્લાનપ્રતિચારકવર્ગો ભોજનાદિમણ્ડલી પ્રવિશતિ इत्यादि ॥ આનો અર્થ ઉપર આવી જાયેલ છે.

પ્ર. (૧૦૧) વર્ષાકાલ સિવાય આઠ માસરૂપ ઋતુબદ્ધ કાલમાં સાધુઓ અને પૌષધ વ્રતવાલા શ્રાવકો પાટ પાટલા ગ્રહણ કરે કે નહિ?

ઉ. — ઉત્સર્ગથી પાટ પાટલા ગ્રહણ કરે નહિ. જે ગ્રહણ કરે તે આવસન્નો કહેવાય, જે માટે જ્ઞાતા અધ્યયનમાં શેલકના દેશાન્તમાં કહ્યું છે કે:—

“ત્તણં સે સેલણ ઉવવદ્ધપીઠફળાસેવી સજ્જાસંથારણ ઓસમે જાણતિ” તથા આવશ્યક-નિર્ણયકૌ અપ્યુક્તં ચ-ઓસમો વિ ય દુવિહો સવ્વે દેસે ય તથ્ય સવ્વંમિ ॥ ઉવવદ્ધપીઠફલ-ગોઠવિયગમોઈય નાયવ્વો ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—ત્યારપછી તે શેલકમુનિ શેષકાલમાં

શરદા સંધારા માટે પાટ પાટલાનું સેવન કરનાર અવસર થયા. આવશ્યક નિર્ણયમાં કહ્યું છે કે— અવસરના બે વેદ છે. સર્વથી અને દેશથી, તેમાં સર્વથી અવસર શેષકાલમાં પાટ પાટલાનો ઉપયોગ કરે, સ્થાપના ભોજન જમે. (એટલે સાધુને માટે શેષકાલ તૈયાર કરી રાખી મૂકેલ ભોજનને સ્થાપના ભોજન કહેવાય) તે અવસર જાણવો. અપનાદ પદે શેષ કાલમાં પણ પાટ પાટલા વાપરે જેને માટે આગમમાં કહ્યું છે કે:—

જહ કારણે તળાઈ ઉવવદ્ધમિં ય હવન્તિ ગહિયાઈ ॥ તહ ફળાગણિ વિ ગિણહર ચિક્કિ-લ્લાઈહિ કજ્જેહિ ॥ ૧ ॥ ભાવાર્થ—જેમ દેશાદિ લક્ષણ કારણે ઋતુબદ્ધકાલમાં ધાસ ગ્રહણ કરેલ હોય છે તેમ શેષ કાલમાં કાદવ આદિ કારણે આદિ આદિ શબ્દથી છવેતપતિ, વનરપતિ, લીલકુલ આદિ કારણે પાટ પાટલા લેવાય છે. ૧૦૧

પ્ર. (૧૦૨) માર્ગમાં વૃક્ષની નીચે રહેવાની ઇચ્છાવાલા સાધુઓ ત્યાં કોની આજ્ઞા લઈને રહી શકે?

ઉ. — “અનુજાણહ જસુમહો” ધ્યાનદિ વચનવડે વૃક્ષાદિની આજ્ઞા લઈને ત્યાં રહેવું, આવશ્યક સૂત્રની ટીકામાં એમજ કહ્યું છે. સક્ષેપથી તે પાઠ આ પ્રમાણે છે.

“સાધૂતામ્ હયં સામાચારી સર્વત્રેવ અધ્યા-વિષુ વૃક્ષાદપિ અનુજ્ઞાપ્ય સ્થાતવ્યમ્ તૃતીયવ્રત-રક્ષણાર્થમ્ एवं મિશ્રાદત્તાદાવપિ વ્યાઘાતસંભવે કચિન્ સ્થાતુકામેન સ્વામિન્ તદ્અમાવે તદવ-મહદેવતાં વા અનુજ્ઞાપ્ય સ્થેયમ્”

ભાવાર્થ—સાધુઓની આ સામાચારી છે કે સર્વત્ર માર્ગવિશેષમાં ત્રીજા વ્રતના રક્ષણ માટે વૃક્ષ આદિની આજ્ઞા લઈને રહેવું, એ પ્રમાણે ગાયત્રી લેવા

અંક ૧૧]

શ્રી પ્રશ્નોત્તરસાર્થશતક-સાર્થ

(૧૪૧)

ગયા હોય ત્યારે કાઈ વ્યાખ્યાત સંભવે તો કાઈ સ્થળે જિજ્ઞાસુ રહેવા માટે તેના સ્વામીને અથવા સ્વામીના અભાવે તે અવગ્રહના દેવની આજ્ઞા લઈને રહેવું.

પ્ર૦ (૧૦૩) સાધ્વીઓના ઉપાશ્રયમાં રાત્રિમાં કાઈ ચોર આદિ પ્રવેશ કરે તો સાધ્વીઓએ શું બોલવું ?

ઉ૦—સાધ્વીઓના ઉપાશ્રયમાં જો રાત્રિમાં કાઈ ચોર કે વ્યભિચારી માણસ પ્રવેશ કરે તો તે સમયે દારમાં રહેલ સાધ્વીએ ‘કાણુ છે’ એમ ન બોલવું; એમ બોલવાથી પાડોશમાં રહેલા માણસોને શંકા આદિ દોષ ઉત્પન્ન થાય, પરંતુ હુલ્લિત વાહિદિ રૂપે વક્તવ્યમ્ છુછુ વાહક વાહક આ પ્રમાણે બોલવું, અથવા હે અનાય! શું તારે માતપિતા નથી કે જેથી આ વખતે આવી રીતે રખડે છે, તેમજ દુષ્ટ જાતિના ધરડા બળદની માફક અમારા ઉપાશ્રયને સેવે છે, હે નિર્ભાગ્ય! અહિં તારે યોગ્ય સ્થાન નથી, ચાલ્યો જા, અહિંના શું ખાઈશ? આ પ્રમાણે અન્યોક્તિ વડે બોલવું ઇત્યાદિ બૃહત્કલ્પની ટીકામાં કહ્યું છે. ૧૦૩

પ્ર૦ (૧૦૪) કાઈ સાધુ કાલ કરે તો શો વિધિ કરવે ?

ઉ૦—એનો ઉત્તર બૃહત્કલ્પભાષ્યાદિમાં આવેલ જ છે તેમજ સંક્ષેપમાં કહે છે કે:—

“જં વેલં કાલગઓ નિક્કારणे कारणे भवे निरुहो” जगण वंधण छेयणे एतं तु विहिं तहि कुज्जा ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—દિવસ અથવા રાત્રિએ જે સમયે કાળ કરે તે સમયે જ મૃતકને કાઢવું. કાઈક વૈયાવસ્થ કરનાર સાધુએ એકાન્ત શુદ્ધ પ્રદેશને વિષે તે મૃતકને પરડવી દેવું. એક સાધુ શક્તિમાન ન હોય તો ખીખા ધણી બેગા થઈને મૃતકને ઉપાડવું. આ પ્રમાણે નિષ્કારણે જાણવું એમ કહ્યું છે. કારણે તો કેટલોક વખત સુધી મૃતકને રાખી શકાય. તેમાં જાણવું, મડદાને બાંધવું, છેદ કરવો ઇત્યાદિ વિધિ શાસ્ત્ર પ્રમાણે કરવી. કયા કારણે મડદાને રાખવું તે કહે છે:—

हिम-तेण-सावयभया-पिटितादारा-महानि-

नादो वा ॥ ठवणा णियगा व तहिं आयरिय-महातवस्सी वा ॥ ૨ ॥

ભાવાર્થ:—રાત્રિમાં અસહ્ય દિવસ પડતો હોય, ચોર તથા દિસક જીવોનો ભય હોય તો ન નીકળી શકાય અથવા નગરના દરવાજા બંધ થઈ ગયા હોય, મોટા અવાજ થતો હોય, મહાજનને ખબર પડી ગઈ હોય તો તે મડદાને તે ગામ કે નગરમાં રાખવું. તે ગામાદિકમાં એવી વ્યવસ્થા હોય કે રાત્રિમાં મડદું કાઢવું નહિ, અથવા તે ગામ કે નગરમાં તેના સગા કે જાતિજનો હોય તેઓ કહે કે અમને પૂછ્યા સિવાય મડદું કાઢશો નહિ. અથવા તે નગરમાં આચાર્ય ધણી પ્રસિદ્ધ હોય, અથવા કાલ કરનાર મહાતપસ્વી હોય, ધણી કાળ સુધી અનશન પાળ્યું હોય, માસખમણ ક્યું હોય એવા કારણે રાત્રિમાં મડદું રાખી મૂકવું. દિવસે પણ આવા કારણે રાખી શકાય. મડદાને ઢાંકવા માટે શુદ્ધ ટ્રેવેલ વસ્ત્ર ન હોય તો દિવસે પણ કાઢવું નહિ. રાત્રિ નગરમાં પ્રવેશ કરે કે નગરમાંથી નીકળે, દરવાજા બંધ થવાનો સંભવ હોય તો રાત્રે પણ મડદાને કાઢવું નહિ. હવે શીર્ષ દાર કહે છે:—

जत्तो दिसाइ गामो तत्तो सीसं तु होइ कायववं । उट्ठैत रक्खणद्धा अमंगलं लोगगरह्वा य ॥

ભાવાર્થ:—જો દિશામાં ગામ હોય તે દિશા તરફ મડદાનું મસ્તક ઉપાશ્રયમાંથી લઈ જતી વખતે અને પરડવતી વખતે કરવું કારણ કે કદાચિત્ત મડદું જીલું થાય તો પણ ઉપાશ્રય તરફ આવી શકે નહિ. ખીજું, જો દિશા તરફ ગામ હોય તે દિશા તરફ મડદાના પગ રાખવાથી અમંગલ થાય, લોકમાં નિંદા થાય, અરે! આ સાધુએ એટલું પણ જાણતા નથી કે ગામની સન્મુખ મડદું ન કરાય, તેમજ પરડવતી વખતે યથાજાત ઉપકરણ પડખે સ્થાપવા, તે રંગેદરણ, મુદપતિ, ચોળપટો. જે આ ઉપકરણ મડદાની પાસે ન રાખે તો ચતુર્થ પ્રાયશ્ચિત્ત આવે અને આજ્ઞા ભંગનો દોષ લાગે અને કાળ કરનાર મિથ્યાત્વ આવે તો પામેન એટલે દેવ થયા પછી અવધિજ્ઞાનો ઉપયોગ મૂક્યા પછી ઉપકરણોને ન દેખે તો એમ માને કે

(१४२)

श्री जैन धर्म प्रकाश

[भाद्रपद

हुं गृहस्थसिंहे देव थयो धुं जेम मिथ्यावने पाभे, अथवा राज्ञ लोकपुंगवस्ये वात न्मक्षीने आ लोकस्ये प्राहक भायुमने उपवन करेव छे जेवी धुद्धी कुपित यज्जेसो नल्लधना भे त्रल्लु गामोभा प्रतिपध करे, हवे कडरसगग हार कहे छे:—

चेइअ घरवस्सए वा हायंतीओ थुईउ तो विंते ॥

सारवण वसहीए करेइ सव्वं वसइपालो ॥१॥

भावार्थ—पक्षी हेरासर के उपाश्रयभां आपी परिहीयमाना स्तुति भोवे यावत् ज्वां सुधी तेज्जा न आया होय आं सुधी वसतिपास वसंतितुं प्रभा-जैन विजेरे सर्ग डार्य करे—आ विषयभां थुल्लिने विशेष पाठ आ प्रभाछे छे:—

“तओ आगम्म चेइय घरं गच्छंति चेइ-याणि वंदित्ता संतिनिमित्तं अजियसंतिथवो परिकड्ढिजइ तिन्नि थुईओ परिहायंतीओ कड्ढि-जंति तओ आगन्तु अवहिपरिहवणियाए काउस्सगो कीरइ त्ति ॥

भावार्थ—साथी आवाते हेरासरभां नय, येसवहन करे, शान्ति माटे अजितशान्ति स्तव भोवे, परिहायंती त्रल्लु थोयो कहे, पक्षी आवाते अवधि

पारिहवणियाएनो कडरसगग करे, तेमज व्यवहार दृष्टिओ मृतकनी आ प्रभाछे गति मालुवी,

थल्लकरणे वेमाणिओ जोइसिओ वाणमंतरो समम्मि ॥ गहुइ भवणवासी एस गति से समासेण ॥ १ ॥

भावार्थ—जे ते मृतकनुं शरीर स्थव (जेन्नी जमीन) पर मूक्युं होय, पालणीमां पधरावुं होय तो ते वैमानिक देव थयो छे जेम मालुवुं, सरणी भूमि पर मूक्युं होय तो ज्योतिषी के व्यन्तरभां उत्पन्न थयो छे, जेम मालुवुं, आडाभां मूक्युं होय तो वातनपतिभां गयो छे जेम मालुवुं, सक्षेपभां आ प्रभाछे तेनी गति कहेव छे, १०४

प्र० (१०५) विहार करवाती छिजवाला आया-यादि के यंद्रयण-तारायण जेवुं के नहि ?

उ०—प्रयाण करवाती छिजवाणा आयायादि के धलुं इरीते यंद्रयण, तारायण जेवुं ज न्नेछिजे, गृहकल्प-नी टीकाभां कहे छे—“अणुकल्यादि” ज्योरे आयायते यंद्रयण, तारायण अनुहस होय त्यारे प्रस्थान करे, उपाश्रयमाथी निक्षेप्य पक्षी ज्वां सुधी सार्धनी साथे न थवाय त्वां सुधी पोते शकुन प्रदल्य करे अने जेगा थया पक्षी सार्धना शकुननी साथे प्रयाण करे, (यावु)

सहजकीर्तिरचित तीन छेदसूत्रों के सूत्रार्थकी खोज

—श्री अगरचंद नाहरा

जैन आगमों पर समय-समय पर अनेकों विद्वानों ने अपने-अपने ढंगसे संक्षिप्त और विस्तृत व्याख्याएँ लिखी हैं, जिनमेंसे कुछ तो आगमोदय-समिति आदिसे प्रकाशित हो चुकी हैं, पर अभी बहुतसी अप्रकाशित भी हैं, जिनके प्रकाशन की नई योजना प्रकाशमें आई थी, पर अभी उनमें से प्रायः ग्रंथ प्रकाशित नहीं हुए। अतः आवश्यकता है, शीघ्र ही आगमों के

अप्रकाशित टीकाओं आदि के प्रकाशन की।

आगमों के कुछ व्याख्या ग्रंथ तो ऐसे भी हैं, जिनका अधिक प्रचार उनकी रचना के बादसे ही नहीं हुआ। फलतः उनकी एक-दो प्रतियाँ ही कहीं किसी भंडार में रह गई हैं, और उनमें से कुछ प्रतियाँ तो झुटित अवस्थामें मिलती हैं। उनकी पूरी प्रतियों की खोज भी नितांत आवश्यक है। यहाँ ऐसे ही तीन छेद-सूत्रों

के सूत्रार्थ की वृष्टि रूपमें प्राप्त प्रति का परिचय दिया जा रहा है। सत्रहवीं शताब्दी के खरतर-गच्छ के महोपाध्याय सहजकीर्ति के कल्प, विहार और निशीथ इन तीन छेद-सूत्रों के अर्थ २२००० श्लोक-परिमित लिखित है, पर अभी उनमेंसे केवल निशीथ-सूत्रार्थ की ही एक वृष्टि प्रति मुर्शिदाबादसे प्राप्त कलकत्ते के जैनभवन के ग्रंथालय में मिली है। प्राप्त-प्रति के प्रारंभ के ४० पत्र नहीं हैं। ४१ से ७७ तक के पत्र हैं इसकी प्रशस्ति से मालूम होता है कि इस सूत्रार्थ की रचना जैसलमेर में संवत् १७०० से संवत् १७११ के बीच में हुई है; क्योंकि प्रशस्ति में उल्लिखित जिन-रत्नसूरि का समय यही है।

महोपाध्याय सहजकीर्ति खरतरगच्छ की क्षेमशाखा के सत्रहवीं शताब्दी के सुप्रसिद्ध विद्वान् हैं। व्याकरण, शास्त्र के भी वे महा-पंडित थे। निशीथसूत्रार्थकी प्रशस्तिमें भी पंचांग महाव्याकरणकी रचना का भी उल्लेख है। संस्कृत और राजस्थानी दोनों भाषाओं में गद्य-पद्य में लगभग आपकी ४० रचनाएँ मिलती हैं, पर, खेद है, उनमें से एक भी रचना अभी तक प्रकाशित नहीं हो पाई। आपके संबंध में कई वर्ष पूर्व 'जैन सिद्धान्तभास्कर' में मेरा एक लेख प्रकाशित हो चुका है। अब नीचे निशीथ सूत्रार्थ की प्रशस्ति दी जा रही है।

“॥ इति श्री निशीथ-सूत्रार्थे किञ्चित् भाष्यार्थमिश्रिते यतीन्द्र-श्रीसहजकीर्तिविरचिते विंशतितम उद्देशः २० तत्समाप्तोऽयं निशीथ-सूत्रार्थः ॥”

गच्छाधीशे महाप्रज्ञे श्रीजिनरत्ननामनि ।

पुण्यप्राग्भारभावेन प्रौढराज्यं प्रकुर्व्यति ॥१॥

गच्छे खरतर श्रीमत् क्षेमशाखा बृहत्तरा ।

तत्र जाता ज्ञानरत्नसारा सारश्रियापदा ॥२॥

वाचकश्रीरत्नसारा शिष्याः श्रीहेमनंदनाः ।

गुरुभक्तिपद्मिनीनां समुद्रासे दिवाकराः ॥३॥

तच्छिष्याः कृतं पंचांगमहाव्याकरणाः स्फुटम् ।

प्राप्तप्रसारं फलवद्विस्थितं पार्श्वजिनेशितु ॥४॥

कल्पस्य व्यवहारस्य निशीथस्य महात्मनः ।

अक्षरार्थस्वयाणां हि श्रीसहजादिकीर्तिभिः ॥५॥

स्वज्ञानहेतवे चक्रे श्रीमज्जैसलसत्पुरे ।

द्वाविंशति सहस्रप्रमानो विशदवैभवं ॥ ६ ॥

द्वयोष्टीका समालोक्य चूर्णमेतस्य सञ्चितः ।

गंभीरार्थस्य गंभीरप्रायश्चित्तविधेस्तदा ॥ ७ ॥

सूत्राथव्याकरणानां भ्रांति काचिद्भवेदिह ।

विद्वद्भिः सापनेतव्या धीरा हि दोषभेदितः ॥८॥

सुखामिलापीभिर्धीरैः सुरभिः पंकजैः ॥

द्वैत्यद्वयसरसि स्फारो धारणीयोऽयमादरात् ॥ ९ ॥

उक्त प्रशस्ति में उल्लिखित 'पंचांग महा-व्याकरण' कोई स्वतंत्र-ग्रंथका नाम है, या उनकी व्याकरण, कोश संबंधी भिन्न भिन्न रचनाओं का वह समुच्चयरूप से सूचक है, इसके विषय में निश्चितरूप से कुछ कहा नहीं जा सकता, पर, उनका शब्दार्णव व्याकरण (धातु-पाठ)-रज्जुप्रज्ञाव्याकरणप्रक्रिया । एकादिशत-पर्यंतशब्दसाधनिका, सारस्वतवृत्ति, नामकोश छ कांड, ये ग्रंथ मिलते हैं। संभव है ये पंचांग महाव्याकरण के ही अंतर्गत हों, पर यदि 'पंचांग महाव्याकरण' इस संज्ञासे ओर भी कोई व्याकरण संबंधी उनकी रचना हो, तो उसकी खोज की जानी चाहिए।

प्रशस्ति में उल्लिखित कल्प, व्यवहार और

તપનો મહિમા

—શ્રી હીરાચંદ સ્વરૂપચંદ સુખડીયા

જેમ પુરુષોમાં કમળ, તારામાં ચંદ્રમા, પર્વતમાં મેરુ, નદીમાં શત્રુજ્યી, તીર્થોમાં શત્રુજ્ય, નરેન્દ્રોમાં ચક્રવર્તી, દેવોમાં દેવેન્દ્ર, સાધુમાં ગણધર, કેવળરાત્રી-ઓમાં તીર્થંકર, વાંઘોમાં વીણા, આશ્વલોમાં મુકેટ, પર્વમાં પદ્મપદ્માપર્વ શોકો છે; તે જ પ્રમાણે દાન, શીયળ, તપ અને ભાવના એ ચાર પ્રકારના ધર્મમાં તપ શોકો છે.

સૂર્ય વગર જગતમાં ગાઢ તિમિર છવાઈ જતાં પ્રગટાવવામાં આવેલા કરોડો દીવાઓ તે ગાઢ તિમિરને ભેદવાને સમર્થ થઈ શકતા નથી તે જ પ્રમાણે પર્વત કરતાં પશુ વધુ ક્ષિપ્ર એવા ધર્મને ભેદવા માટે છ પ્રકારનો અભ્યંતર અને છ પ્રકારનો બાહ્ય એમ બાર પ્રકારનો તપ વજ્રની ગરજ સારે છે.

કર્મ ખપાવે તીકણાં, ભાવ મંગળ તપ જાણ;
પચાસ લખિંધ ઉપજે, જય જય તપ ગુણખાણ.

તીકણાં કર્મોંડીની જળને તોડવા માટે જે તીકણું ખંજરની ગરજ સારે છે, જેના પ્રભાવથી અષ્ટ મહાસિદ્ધિ તેમજ અક્ષીયુમહાનસ અને આમોસહી આદિ પચાસ લખિંધની પ્રાપ્તિ થાય છે અને જે સ્વયં દ્રવ્યમંગળ અને ભાવમંગળની ખાણરૂપ છે એવા એકાવન બેદે જે તપ છે તેને મારી કોડવાર વંદના હો.

ગૌહત્યા, બાળહત્યા, સ્ત્રીહત્યા અને પ્રજાહત્યા આદિ ધૌરાતિધૌર હિંસા કરનાર દંડપ્રહારી અથવા રોજ છ પુરુષ અને એક સ્ત્રી એમ સાત સંસારી પંચેન્દ્રિય જીવની હિંસા કરી ભયંકર કર્મને ઉપાજાવે છે. કરી અનંતી પાપરાશિઓ એકઠી કરનાર અજુનમાળા જેવા ધૌર પાપીઓ તપના બળે કરીને જ રૌરવ નરકને ભેદી શકવાનો સમર્થ થયા.

અજ્ઞાનનાશિની પ્રજ્ઞા, શીલં દુર્ગતિનાશનં ।
દારિદ્ર્યનાશનં દાનં, ભાવના મવનાશિની ॥

જેમ જીવિ અત્યંતરૂપી અંધકારનો નાશ કરી જ્ઞાનરૂપી પ્રકાશ કરે છે. શીવલ નરક, તિર્થંચ આદિ દુર્ગતિનો નાશ કરે છે, દાન દારિદ્ર્ય દુઃખનો નાશ કરે છે, અને સદ્ભાવના અને અનિત્ય ભાવના બવરૂપી સમુદનો પાર પમાડે છે.

વળી જેમ ઉલ્લમ કરવાથી લક્ષ્મીની પ્રાપ્તિ થાય છે અને દારિદ્ર્ય દૂર જાય છે, અભ્યાસ કરવાથી મૂર્ખતા ભાગી જાય છે, મૌન ધારણ કરવાથી કલહ-કંકાસ આપોઆપ પલાયન થઈ જાય છે અને જાગતા માણસનો ભય નાશ પામી જાય છે તે જ પ્રમાણે જીવનની અંદર તપશ્રેયોનું આલંબન લેનાર પુણ્યશાળી આત્મા સંસારસાગરનો તપરૂપી પ્રવહણથી પાર પામે છે અને તેને ફરીથી 'પુનરપિ જનન' પુનરપિ મરણ' પુનરપિ જનનની જરૂરે શયનમ્' વગેરે કરવાનું રહેતું નથી.

જેના વડે મણધર ભગવંત શ્રી ગૌતમસ્વામીજી મહારાજ શ્રી અષ્ટાપદ મહાતીર્થ ઉપર સૂર્યના કિરણને અવલંબી યાત્રા કરી પંદરસે નણ તાપસોને 'અક્ષીયુ-મહાનસ લખિંધ' વડે એક પાત્ર ખીરના ભોજનથી પાગલું કરાવી પ્રતિભોધ્યા તે શ્રી તપપદ જૈનશાસ્ત્રમાં અવિરતપણે જયવંતું વતે છે.

એટલું જ નહિ પણ શ્રી વજ્રસ્વામી મહારાજ જેવાએ પણ ઔદ્ધ રાજને પ્રતિભોધવાને અને શ્રી જૈનસંઘની રક્ષાના હેતુએ આશાશગામિની વિદ્યાએ કરીને પુષ્પો લાવી જિનેશ્વર ભગવાનની પૂજા કરાવી તે પણ તપના બળે કરીને જ.

ચૌદ હજાર મુનિપુંગવોમાં શ્રી વીર પરમાત્માએ

નિશિચ્છ દ્વન તીનોં સૂત્રોં કે સૂત્રાર્થ સહજકી-
તિજીને લિલે થે પર વનમેં સે પહેલે દો સૂત્રોં
કે સૂત્રાર્થ કી પ્રતિયોં અમીતક કહી જાનને

મેં નહીં આઈં જૌર નિશીચ્છ કી પ્રતિ કે મો
પ્રારમ્મ કે ૪૦ પત્ર નહીં મિલે, અતઃ ઇનકી
જોજ મી કી જાની આવશ્યક હૈ ।

❖ (૧૪૪) ❖

For Private And Personal Use Only

કોબતીર, ૧૨.૦૨.૨૦૧૬

જ્યારે તુમને સારી રીતે જાણ છે ત્યારે પૂજ્ય મુનિરાજને ઉપવાસ વિષયે જનપ્રિયતા હોવાની રહે. પ્રતિ ઉપવાસના સમયે એવી જાણ ઉપાવચ્ચ “ગ્રા. ગોરખના હીનવાદ હીન ઉપવાસ” નોટું પણ લખવામાં આવેલ.

નરેન્દ્ર ઉપાવ કેળવણી માટે સમયે પૂરી પાડતી શ્રી દાદાસાહેબ જીન યોગેશ્વરે પણ પૂજ્ય ગાદાને લેવાર થઈ ચલ્યું છે. મળેલ આર્થિક સહાય ઉપરાંત વિશેષ અર્જને પડેલી જગ્યા સંસ્થાના કાર્યવાહકોએ પ્રયાસ શરૂ કર્યો છે અને આરંભ કરવાનું છે.

આર્થિક ઉપવાણી અંગેના શ્રી જીન ગાળવિદ્યાથી જુદાને પાતાના સ્વતંત્ર મતને માટે આર્થિક સહાય જરૂરત રહેતાં, તે માટે સંસ્થાના કાર્યવાહકોએ પ્રયાસ કરતાં સારી સહાય આપે મળે છે.

અમવસારણના વંડે, ગિરાજતા ઉપવાચ મહારાજશ્રી કૈલાસસાગરજી તથા પૂજ્ય પંચાસશ્રી સુજોષસાગરજી આદિ મુનિવર્યોની નિશ્ચામાં પર્વધિરાજ પશુવણ પર્વની સારી રીતે આરાધના થઈ છે. સોળ, પંદર, અઢીધ વિગેરે તપસ્વીઓની સંખ્યા સારા પ્રમાણમાં હતી. ચોસઠ પહેરી પોષઠમાં ભાવિકો સારા પ્રમાણમાં ભેડાયા હતા. છ ઉપવાસ અને ઉપરના તપસ્વીઓના પારણાં શાહ પુરુષોત્તમદાસ ગીગાભાઈ તરફથી કરાવવામાં આવેલ.

ગારવાડીને વંડે ગિરાજતા સ્વ. આચાર્ય શ્રી વિજયરાઠિતરૂણિજના શિષ્ય પં. શ્રી સુમતિવિજયજી મહારાજશ્રીના શિષ્ય તપસ્વી મુનિરાજશ્રી દર્શનવિજયજીએ એકત્રીય ઉપવાસની ઉચ્ચ તપશ્ચર્યા નિર્વિઘ્ને સુખશાંતાપૂર્વક કરી હતી, જે નિમિત્તે શાહ કુવરજી ગોરખનદાસ તરફથી રાત્રિજગો કરવામાં આવેલ. પ્રતિદિન આલીને તેઓશ્રી જિનમંદિરે દર્શનાર્થે જતાં, તેઓશ્રીએ આય-ગિલ વર્ધમાનતપની ૧૦૦ ઓળી પૂર્ણ કરી છે. તપસ્વી મુનિરાજને સારી રીતે શાંતા રહી હતી.

અત્રેના વર્ધમાન આયગિલ ખાતામાં તુરો હતો તેના માટે ફંડ શરૂ કરતાં તેમાં પણ સારી રકમ નોંધાઈ ગઈ છે તેમજ કેળવણીને ઉત્તેજન મળે તે માટે કાર્ય કરતાં “કેળવણી સહાયક મંડળ”ને પણ સારું પ્રોત્સાહન મળેલ છે.

વડવા, દાદાસાહેબ તથા કૃષ્ણનગર અને કરચલીયા પરના વિસ્તારોમાં પણ સારા પ્રમાણમાં તપશ્ચર્યા વિગેરે ધાર્મિક કાર્યો થયા હતાં.

એકદરે આ વળતે પર્વધિરાજની ઉજવણી સારી રીતે થઈ હતી.

આટલું સુધારી લેશો

ગત શ્રાવણ માસના અંકમાં -૧૧૪માં પેજ પર “સાહિત્યચંદ” શ્રી જાલચંદ હીનચંદનું “અધ” સંબંધી જે કાવ્ય પ્રસિદ્ધ થયું છે તેમાં નીચે પ્રમાણે સુધારી લેવું.

કડી	પંક્તિ	અચુદ	સુદ
૧	૪	વિષ હય	વિષપણ
૬	૨	અંકમં	કેમં અંકમં
૮	૩	ચિત ધરી	ચિત દયા ધરી

મુદ્રણસ્થાન : સાધના સુવજીવય, દાણપીઠ-લાવનગર.